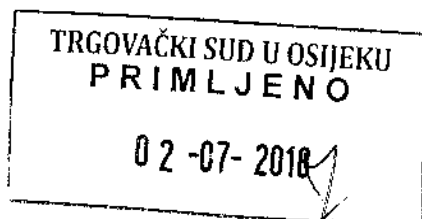

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Raoula Dubravca, predsjednika vijeća, te Draženke Deladio, suca izvjestitelja i Josipa Turkalja, člana vijeća, u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom DORADO d.o.o. za trgovinu i usluge u stečaju, Nuštar, M. Držića 20B, OIB 80415915596, odlučujući o žalbi razlučnog vjerovnika ADDIKO BANK d.d., OIB 14036333877, Zagreb, Slavonska avenija 6, protiv rješenja Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj St-218/2015-126 od 29. ožujka 2018., u sjednici vijeća održanoj 12. lipnja 2018.

riješio je

Odbija se žalba razlučnog vjerovnika Addiko Bank d.d., Zagreb, kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj St-218/2015-126 od 29. ožujka 2018.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem iz kupovnine u ukupnom iznosu od 947.850,40 kn dobivene prodajom dviju nekretnina stečajnog dužnika na kojima je upisano razlučno pravo za korist Addiko bank d.d. (ranije Hypo Alpe-Adrija Bank d.d.) namiruju se: a) troškovi utvrđivanja tražbine 5% (čl. 170. st. 1. SZ-a) u iznosu od 47.392,52 kn i troškovi unovčenja (čl. 170. st. 2. SZ-a) u iznosu od 182.665,59 kn, b) razlučni vjerovnik Addiko bank d.d. u iznosu od 717.792,29 kn (točka 1. izreke). Stečajna upraviteljica izvršit će prijenos navedenih sredstava iz točke 1. Rješenja sa žiro računa stečajnog dužnika – računa stečajne mase i to iznosa od 717.792,29 kn na žiro račun razlučnog vjerovnika Addiko Bank d.d., Zagreb, po pravomoćnosti rješenja (točka 2. izreke).

Tako je prvostupanjski sud odlučio primjenom čl. 170. st. 1. i 2. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 82/06, 116/10, 25/12 i 133/12; dalje: SZ), s tim da se troškovi unovčenja sastoje od nagrade stečajnoj upraviteljici u bruto iznosu od 103.015,13 kn određene pravomoćnim rješenjem suda od 20. listopada 2017. te stvarnih troškova u neto iznosu od 941,52 kn određenih pravomoćnim rješenjem suda od 20. listopada 2017. (objavljeno na e-Oglasnoj ploči 23. listopada 2017.). Preostali troškovi navedeni u zapisniku s održanog ročišta od 11. siječnja 2018. sastoje se od sljedećih stavki:

- izrada pečata u iznosu od 150,00 kn, po računu Graver Osijek (str. 438. spisa), račun broj 1409/1/3 od 1. prosinca 2015.,

e-oglasna ploča

- knjigovodstvene usluge u iznosu od 23.700,00 kn, po računu broj 150 od 2. listopada 2017. i računu broj 149 od 29. rujna 2017. (str. 439.-440. spisa), a temeljem Ugovora o vođenju knjigovodstvenih poslova od 16. studenog 2015. (str. 455.-457. spisa), što je sukladno Odluci Skupštine vjerovnika s izvještajnog ročišta od 3. prosinca 2015.,

- trošak oglašavanja u dnevnom tisku Glas Slavonije u iznosu od 26.750,00 kn (str. 441. spisa), IOS obrazac do 30. rujna 2017., ovjeren pečatom i potpisom Glas Slavonije d.d.,

- komunalna naknada Grad Vinkovci u iznosu od 5.424,79 kn (str. 442.-443. spisa), specifikacija duga,

- trošak procjene vještaka, stalni sudski vještak Goran Ožbolt (str. 444. spisa) u iznosu od 4.500,00 kn, račun broj 12 od 3. srpnja 2017.,

- pričuva u iznosu od 6.838,80 kn – 24 mjeseca po 284,20 kn, kartica prostora Gradsko gospodarstvo Vinkovci d.o.o., Vinkovci od 6. srpnja 2017. (str. 445.-447. spisa),

- trošak objave oglasa u Vinkovačkom listu u iznosu od 1.026,00 kn račun broj 983/1/2 od 23. rujna 2016. (str. 448. spisa),

- trošak MUP RH PU Vukovarsko-srijemska, asistencija policije radi predaje nekretnine u posjed dana 2. studenog 2017., nalog za naplatu u iznosu od 2.442,78 kn (str. 449. spisa),

- trošak promjene brave nekretnina u iznosu od 1.200,00 kn, račun broj 170058/2/1 od 8. studenog 2017. (str. 450. spisa),

- trošak Hidrant d.o.o., servis vatrogasnih aparata u iznosu od 200,00 kn, račun broj 1020/2/1 od 16. listopada 2015. (str. 451. spisa),

- trošak vučne službe Auto-reor d.o.o., račun broj A 2440 od 11. studenog 2017. u iznosu od 3.125,00 kn (str. 453. spisa).

Naime, s obzirom na preostalu imovinu stečajnog dužnika – zalihe robe - otpisane zbog oštećenja, potraživanja - nenaplativa zbog zastare te prijeboja potraživanja s obvezom prema zaposleniku, sud je utvrdio da su u izreci navedene nekretnine, a na kojima Addiko Bank d.d. ima razlučno pravo, jedina imovina stečajnog dužnika na koju se odnose troškovi unovčenja obračunati sukladno čl. 170. st. 2. SZ-a.

Protiv tog rješenja žalbu je podnio razlučni vjerovnik Addiko Bank d.d., Zagreb, iskazujući nezadovoljstvo pobijanim rješenjem kojim je određeno da mora na ime podmirenja troškova uplatiti gotovo 30% iznosa od kupoprodajne cijene. Time se sve stavlja na njegov teret i dovodi u pitanje institut razlučnog prava. Stečajni postupak se provodi radi namirenja vjerovnika, a ne radi naplate troškova unovčenja. Prvostupanjski sud nije vodio računa o osnovnim ciljevima stečajnog postupka, pa je tako oštetio razlučnog vjerovnika. Nadalje, razlučni vjerovnik se tereti i za troškove koji nemaju izravne veze s unovčenjem nekretnine, i to troškove izrade pečata, knjigovodstvenih usluga, pričuve, asistencije MUP-a, promjene brave i vučne službe. Pravo razlučnog vjerovnika privilegirano je pravo na odvojeno namirenje, a pobijanim je rješenjem prvostupanjski sud inaugurirao potpuno nove vjerovnike iako se nitko od njih nije prijavio u tom svojstvu. Dakle, sve što se u zadnje dvije godine pojavilo kao trošak stečajnog postupka, sada dobiva status tražbine vjerovnika, i to razlučnih vjerovnika, jer im se odobrava namirenje iz prodaje nekretnine. Vjerovnik drži da je od kupovnine trebalo odbiti isključivo troškove koji se odnose na unovčenje nekretnine (vještačenje, oglasi), a ne i daljnje troškove. Veći dio troškova trebao bi ići na teret Državnog proračuna.

U odgovoru na vjerovnikovu žalbu, stečajna upraviteljica je osporila osnovanost njenih navoda.

Žalba nije osnovana.

Nakon što je pobijano rješenje ispitano na temelju odredaba čl. 365. st. 2. i čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11 i 25/13; dalje: ZPP) u vezi s odredbom čl. 6. SZ-a, u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud je ocijenio da je ono pravilno i zakonito.

U konkretnom slučaju, nekretnine stečajnog dužnika na kojima žalitelj ima razlučno pravo, prodane su u stečajnom postupku i pravomoćno dosuđene kupcima koji su nakon toga uplatili kupovninu u ukupnom iznosu od 947.850,40 kn u cijelosti.

Iz spisa proizlazi i da je, pravomoćnim rješenjem od 20. listopada 2017., stečajnoj upraviteljici određena nagrada u bruto iznosu od 103.015,13 kn te joj je odobrena naknada stvarnih (putnih) troškova u neto iznosu od 941,52 kn. Podneskom od 14. studenog 2017. stečajna upraviteljica je podnijela prijedlog za diobu kupovnine, a 11. siječnja 2018. održano je ročište za diobu kupovnine na koje je pristupila samo stečajna upraviteljica. Nakon što je žalitelj, naknadno, podneskom od 17. siječnja 2018., iznio primjedbe na prijedlog za diobu kupovnine, stečajna upraviteljica je dokumentirala navedeni prijedlog, ispravama priloženim na listovima 438. do 457. spisa.

Iz spisa nadalje proizlazi i da je pravilno prvostupanjski sud utvrdio da su prodane nekretnine stečajnog dužnika na kojima žalitelj ima razlučno pravo, jedina imovina stečajnog dužnika koju je moguće unovčiti.

Nakon što stečajni sudac u stečajnom postupku unovči stvar (ili pravo) na kojem postoji razlučno pravo upisano u javnoj knjizi, on će iz iznosa ostvarenog prodajom: 1. namiriti troškove unovčenja obračunate prema pravilima iz čl. 170. SZ-a; 2. namiriti tražbine različitih vjerovnika prema redosljedu predviđenom pravilima ovršnog postupka; 3. preostali iznos predati stečajnom upravitelju za namirenje stečajnih vjerovnika (čl. 164.a st. 3. SZ-a).

Dakle, u slučaju prodaje stvari stečajnog dužnika na kojoj postoji razlučno pravo u stečajnom postupku, prvenstveno se namiruju troškovi unovčenja stvari, a nakon toga troškovi utvrđenja tražbine. Obveza namirenja troškova unovčenja tražbine proizlazi iz odredaba čl. 164.a st. 3. i čl. 170. st. 2. SZ-a. Obveza namirenja troškova utvrđenja tražbine proizlazi iz odredbe čl. 170. st. 1. SZ-a.

Odredbom čl. 170. st. 1. SZ-a, je propisano da se troškovi utvrđenja tražbine, koji obuhvaćaju troškove utvrđenja istovjetnosti predmeta i prava na tom predmetu određuju u paušalnom iznosu od 5% od utška, dok je u st. 2. propisano da se troškovi unovčenja određuju u paušalnom iznosu od 5% od utška. Ako su stvarni nastali troškovi znatno viši ili znatno niži, odredit će se u stvarnom iznosu.

Troškovi unovčenja stvari (čl. 170. st. 2. SZ-a), osim troškova koji su u vezi s prodajom (procjena nekretnine, oglas o prodaji, itd.), jesu i svi drugi troškovi koji izravno terete prodanu stvar. Troškovi koji nisu u izravnoj vezi s unovčenjem stvari na kojima postoji različno pravo, ali su kao opći troškovi nastali radi cjelokupne stečajne mase, namiruju se iz cijene postignute prodajom stvari, i to razmjerno vrijednosti stvari na kojoj postoji različno pravo u odnosu na ostalu stečajnu masu i namiruju se u okviru troškova unovčenja stvari. O tome je prihvaćeno i pravno shvaćanje na 5. sjednici sudaca i sudskih savjetnika svih sudskih odjela Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 19. lipnja 2008.

Pravilno je prvostupanjski sud iz dobivenog utrška, sukladno odredbi čl. 170. st. 1. SZ-a, izdvojio paušalni iznos od 5%, odnosno iznos od 47.392,52 kn. Nadalje, prvostupanjski sud je odredio troškove unovčenja stvari (čl. 170. st. 2. SZ-a) u njihovoj stvarnoj visini od 182.665,59 kn.

Prvostupanjski je sud vrlo detaljno obrazložio svaku stavku troškova unovčenja, kako je to citirano u obrazloženju ove odluke. Osim toga, za trošak nagrade stečajnoj upraviteljici u bruto iznosu od 103.015,13 kn te putne troškove u neto iznosu od 941,52 kn već postoji pravomoćna sudska odluka - pravomoćno rješenje prvostupanjskog suda od 20. listopada 2017. Preostale, i prema ocjeni ovoga suda, opravdane troškove, stečajna upraviteljica je valjano dokumentirala, ispravama priloženim na listovima 438. do 457. spisa.

U žalbi različni vjerovnik navodi da se time ne ostvaruje ni cilj stečajnog postupka niti institut razlučnog prava. Međutim, prvostupanjski sud je pravilno odlučio namiriti navedene troškove.

U slučaju kada različni vjerovnik namiri svoju tražbinu osiguranu različnim pravom na način da preuzme predmet na kojem postoji različno pravo (čl. 167. st. 3. SZ-a), mora participirati i u troškovima utvrđenja tražbine i u troškovima unovčenja.

U odnosu na različne vjerovnike, stečajni su vjerovnici ugroženiji otvaranjem stečajnog postupka nad dužnikom. Teško bi bilo braniti stav prema kojemu bi samo stečajni vjerovnici snosili zajedničke troškove stečajnog postupka (npr. trošak nagrade stečajnog upravitelja, knjigovodstvenih usluga i sl.), a različni vjerovnici koji se namiruju iz imovine stečajnog dužnika koja predstavlja stečajnu masu i za koju stečajni upravitelj jednako skrbi (i odgovoran je za propuste), ne bi snosili troškove koji nisu u izravnoj vezi s unovčenom imovinom. S druge strane, teško bi bilo opravdati stajalište prema kojemu bi pojedini troškovi koji su u isključivoj vezi s određenom stvari stečajnog dužnika na kojoj je zasnovano različno pravo, teretili troškove stečajnog postupka, dakle umanjivali stečajnu masu i smanjivali šanse za namirenje stečajnih vjerovnika.

Stoga, u konkretnom slučaju u kojemu je jedina imovina stečajnog dužnika, ova imovina opterećena različnim pravom žalitelja, različni vjerovnik je dužan snositi sve troškove iz čl. 170. SZ-a. To iz razloga jer su svi troškovi, i oni koji jesu i oni koji nisu u izravnoj vezi s unovčenjem tih stvari, nastali radi unovčenja te stečajne mase pa, samim tim, i radi namirenja njegove tražbine. Ne postoji zakonsko uporište prema kojemu bi „većina troškova koje je prvostupanjski sud odbio od kupovnine, trebala ići na teret Državnog proračuna ukoliko u stečajnoj masi ne bude sredstava za njihovo namirenje“, kako to predlaže žalitelj.

Ovi troškovi se namiruju u stečajnom postupku prije namirenja razlučnog vjerovnika, prema odredbi čl. 164.a st. 3. SZ-a, što znači da namirenje tražbine razlučnog vjerovnika dolazi na red namirenja tek kada se namire svi opravdani troškovi utvrđenja i unovčenja predmeta razlučnog prava. Razlučni vjerovnik, prema odredbi čl. 164. mjerodavnog SZ-a, ima pravo izbora postupka u kojem će se ostvariti prodaja predmeta razlučnog prava. Stoga, žalitelj pogrešno smatra da u ovom stečajnom postupku ne treba naplatiti i sve troškove unovčenja predmeta na kojem ima razlučno pravo, već da isključivo treba namiriti njegovu tražbinu.

Slijedom navedenog, riješeno je kao u izreci (čl. 380. t. 2. ZPP-a, čl. 6. SZ-a).

Zagreb, 12. lipnja 2018.

Predsjednik vijeća
Kaoul Dubravec, v.r.

Za točnost opravka – ovlaštjeni službenik
Brankica Curman

[Signature]